

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4545/06
21.02.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Маријаном Тафра - Мирков, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца "АА", и ББ које заступа адвокат АБ, против решења туженог Министарства Финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Београд IV-02 бр. 731.1-121/2007 од 04.05.2007. године, у правној ствари доприноса и пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 21.02.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа IV-02 бр. 47-94/2006 од 17.07.2006. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијала Стари град бр. 47-890/2005-018 од 23.12.2005. године, којим је наложено пореском обвезнику да ради отклањања утврђених незаконитости и неправилности у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза и доприноса на зараде и друге исплате запосленим радницима изврши уплату доприноса и пореза на начин и у висини утврђеној у диспозитиву тог решења.

Тужиоци тужбом оспоравају законитост решења туженог органа, због повреде закона на њихову штету, уз навођење да другостепени орган у образложењу свог решења није ценио ни један од навода жалбе који су од значаја на одлучивање. Даље наводе да је против тужилаца покренут и прекршајни поступак, да је овај поступак преурањен, имајући у виду да првостепено решење у овој правној ствари није правноснажно, а ни извршно. Због свега изнетог предложили су да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу против наведеног оспореног решења тужени орган је указао да је у вези са управним спором измењено решење оспорено тужбом у складу са одредбом чл. 154. ст. 1. и 2. и чл. 160. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и то решењем туженог органа бр. 731.1-121/2007 од 04.05.2007. године, због чега предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Решењем Врховног суда Србије У. 4545/06 од 01.06.2007. године је наложено тужиоцима да се на основу чл. 30. Закона о управним споровима изјасне да ли су задовољни накнадно донетим решењем, те да ли остају при поднетој тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширују и на новодонети акт туженог органа у смислу наведене законске одредбе.

Поднеском од 29.06.2007. године тужиоци су обавестили суд да нису задовољни накнадно донетим решењем туженог органа, те да тужбу проширују и на ово решење.

Новодонетим решењем туженог органа се у ставу I одбија жалба тужилаца изјављена против првостепеног решења од 23.12.2005. године, а ставом II диспозитива се замењује другостепено решење бр. IV-2-47-94/06 од 17.07.2006. године.

Налазећи да је тужени орган у вези са управним спором извршио измену оспореног решења правилном применом одредбе чл. 154. ст. 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, Врховни суд Србије је испитивао законитост накнадно донетог решења IV-02 бр. 731.1-121/2007 од 04.05.2007. године, те оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао:

Тужба није основана.

Према стању у списима предмета и образложењу оспореног решења у поступку теренске контроле је утврђено да је порески обвезник у периоду 01.10.2002.-31.12.2002. године запошљавао раднике и то у октобру месецу 2002. године 25 радника, а у новембру и децембру месецу исте године по 27 радника и да није вршио обрачун и уплату пореза и доприноса на зараде у складу са одредбом чл. 182. Закона о пензијском и инвалидском осигурању; чл. 108.б) Закона о здравственом осигурању и чл. 27.ђ) Закона о запошљавању и остваривању права незапослених лица. Исто тако, порески обвезник у току 2003. и 2004. године није обрачунавао и уплаћивао порезе и доприносе на зараде запослених у складу са наведеним законским одредбама, као ни у периоду 01.01.2005. - 13.07.2005. године, у складу са одредбом чл. 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, којим је прописано да је послодавац дужан да

доприносе обрачуна и уплати истовременом са исплатом зараде, разлике зараде или уговорене накнаде за привремене и повремене послове, по прописима који важе у моменту исплате тих примања.

Из списка и образложења оспореног решења, такође, произлази да је порески обвезник у контролисаном периоду преко благајне исплаћивао готов новац запосленим радницима на име набавке горива, плаћања путарине, за угоститељске услуге, такси услуге, као и за набавку канцеларијског материјала, при чему из документације о исплати готовине произлази да на истој нема потписа примаоца новца, односно да примљена готовина није оправдана веродостојном документацијом за књижење пословних промена у књиговодству пореског обвезника, због чега је закључено да исплата из благајне за набавку горива и остале наведене трошкове уз фискални исечак, а без комплетне рачуноводствене исправе представља зараду у смислу одредбе чл. 3. и чл. 14. Закона о порезу на доходак грађана. Код оваквог стања ствари првостепеним решењем су на поменуте исплате радницима обрачунати порези и доприноси за обавезно социјално осигурање, на начин означен у диспозитиву овог решења.

Правилно је оспореним решењем одбијена жалба тужиоца, са разлога што је обавеза пореског обвезника утврђена на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и на основу правилне примене материјално - правних одредаба означеним у образложењу одлука управних органа, а разлоге дате за ову одлуку у свему прихвата и овај суд.

Наводи тужбе да оспореним решењем нису оцењени сви наводи жалбе нису основани, јер су овим решењем оцењени сви наводи жалбе од значаја за доношење законите и правилне одлуке у овој управној ствари, при чему наводи тужбе којима се указује на незаконитости у прекршајном поступку нису били од утицаја на одлучивање, будући да је у управном спору цењена само законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 21.02.2008. године, У. 4545/06

Записничар, Председник већа - судија

Маријана Тафра-Мирков, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВГ